

Murphyho pravidla života - na prázdniny

zákon: "Může-li se něco pokazit, pokazí se to." komentář: "Murphy byl optimista."

"Usmívejte se. Zítra bude hůř."

"Cítíte-li se skvěle, buďte bez obav. Ono to přejde."

"Všechno lze udělat snáz." z čehož vyplývá:

1. Pokud máme před očima nějaký snadnější způsob, zvláště pak delší dobu, určitě si ho nevšimneme.
2. A Murphy teprve ne.

"Když se zdá, že se nám začíná dařit, zcela jistě jsme něco přehlédli."

"Geniální řešení člověka napadne těsně poté, co s ním přijde někdo jiný."

"Můžete stokrát dokázat nepravdivost lživého výroku. Stejně se vždycky najdou lidé, kteří mu uvěří."

"Když se chyba odhalí a opraví, zjistí se, že to chyba vůbec nebyla."

"V každém datovém souboru je chybný ten údaj, který považujete za nepochybně správný." z čehož vyplývá:

1. Nikdo z lidí, které požádáte o pomoc při jeho vyhledávání, si ho nevšimne.
2. Zato kdejaký nezvaný kibic ho najde na první pohled.

"Nevěř na zázraky, spoléhej na ně."

"Zkratka je nejdlejší vzdálenost mezi dvěma body."

"Zákonitě musí jednou nastat ta nejhorší možná situace."

"Nejméně vysilující je spolehnout se na vlastní síly."

"Tranzistor chráněný speciální pojistkou ji ochrání tím, že se sám vypálí jako první."

"Smyslem chyby ve výpočtu je způsobit co nejvíce škody."

Vztahují se pověstné Murphyho zákony také na církve? Například: Je-li front ke svatému přijímání více než jedna, nejpomaleji bude postupovat právě ta, do níž jste se zařadili vy, a to nezávisle na její původní délce.

Redakční rada: P. Dominik OFM, Pavla Františka Ženíšková, Karel František Ženíšek, Marie Consolata Lhotová, Milan Ludvík Kučera, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz) **NEPRODEJNÉ!**

Nejvyšší, Všemohoucí, Dobrý Pane, Tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.

Náleží jen Tobě, Nejvyšší,

a žádný člověk není hoden vyslovit Tvé jméno.

Buď pochválen, můj Pane, spolu se vším svým stvořením, především s panem bratrem Sluncem, jenž je dnem a skrze něhož nám dáváš světlo.

A on je krásný a září velikým jasem; Tvým, Nejvyšší, je obrazem.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru Lunu a za hvězdy, na nebi jsi je stvořil jasné, vzácné a krásné.

Buď pochválen, můj Pane, za bratra vítr,

za vzduch a oblaka, za jasnou oblohu a každé počasí, jímž dáváš svým tvorům obživu.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru vodu, která je moc užitečná, pokorná, vzácná a čistá.

Buď pochválen, můj Pane, za bratra oheň,

kterým osvětluješ noc, a on je krásný, veselý, silný a mocný.

Buď pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku Zemi,

která nás živí a stará se o nás a vydává rozličné plody s pestřými květy a bylinami.

Buď pochválen, můj Pane, za ty, kdo odpouštějí pro tvou lásku, a snášejí křehkost a trápení.

Blaze těm, kdo to snášejí pokojně, neboť Tebou, Nejvyšší, budou korunováni.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla,

které žádný živý člověk nemůže uniknout.

Běda těm, kdo zemřou ve smrtelných hříších;

blaze těm, které nalezne [ve shodě] s Tvou Nejsvětější Vůlí, protože druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána a dobrořečte Mu, děkujte Mu a služte Mu s velkou pokorou.

Píseň bratra Slunce: V assiském rukopise nacházíme před samotným textem písně tento úvod: Začínají Chvály stvoření, které složil blažený František ke cti a chvále Boží, když byl nemocný u Sv. Damiána. Bohužel se nám nedochoval žádný notový zápis, který by obsahoval melodii této písně.

Ve šlépějích našeho svatého Otce Františka

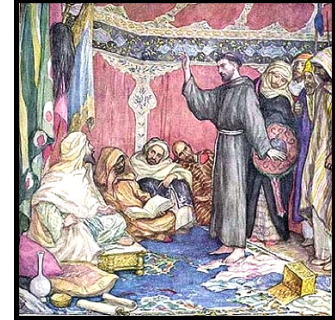

O jeho vroucí lásce a touze trpět
...V třináctém roce svého obrácení vypravil se do syrských končin a vydával se stále do četných nebezpečí, aby se dostal k babylonskému sultánovi. Tehdy byla mezi křesťany a Saracény nesmiřitelná válka a tábory vojsk z té i oné strany byly rozloženy na poli blízko proti sobě, takže se nedalo bez smrtelného nebezpečí přejít ze strany na stranu. Sultán vydal ukrutný výnos, že každý, kdo přinese hlavu křesťana, dostane za odměnu zlatý byzantský peníz. Ale neochvějný Kristův rytíř František doufal, že co nevidět dojde již k naplnění své tužby. Proto si umínil přejít tam, nezděšen strachem ze smrti, ale puzen touhou. Posilnil se v Pánu modlitbou a směle si zpíval

prorocký verš: „I kdybych kráčel uprostřed smrti, nebudu se bát zlého, neboť Ty jsi se mnou!“ Vzal s sebou jako druhá bratra Ilumináta, muže světla a moci a vydal se na cestu. Potkal dvě ovečky, rozveselil se a řekl druhovi: „Doufej, bratře, v Pána, neboť se na nás naplňuje výrok Evangelia: Hle posílám vás jako ovce mezi vlky!“ A když postoupili dále, šli proti nim saracénští zbrojnoši. Jako vlci se rychle ženou na ovce, tak se vrhli se zvířecí krutostí na Boží sluhu a jednali s nimi potupně. Zahrnovali je nadávkami, trýznili bitím a spoutali okovy. Nakonec je všelijak ztýrané a zkrúšené přivedli řízením Boží Prozřetelnosti podle přání Božího muže k sultánovi. Když se ten kníže vyptával, kdo je poslal, proč přišli a jak se tam dostali, odpověděl Kristův sluha František s nebojácným srdcem, že byl poslán ne člověkem, ale od Nejvyššího Boha, aby ukázal jemu i jeho lidu cestu spásy a zvěstoval Evangelium pravdy. Kázal sultánovi o Trojjediném Bohu a Spasiteli všech Ježíši Kristu s tak pevnou myslí, mocí ducha a žarem, že bylo zřejmé, jak se na něm splnil výrok Evangelia: „Dám vám výmluvnost a moudrost, které nebudou moci odolat a odporovat všichni vaši protivníci.“ Neboť i sultán pozoroval na Božím muži žár ducha a moc, se zalíbením ho poslouchal a naléhavě zval, aby u něho i pobyl. Kristův sluha osvícen nebeským vnuknutím mu říká: „Chceš-li se obrátit i se svým lidem ke Kristu, z lásky k němu rád u vás pobudu. Ale zdráháš-li se zanechat pro Kristovu víru zákona Mohamedova, poruč rozdělát co největší oheň. Já do něj vstoupím s tvými kněžími, abys alespoň takto poznal, které víry jako jistější a světlejší je třeba právem se držet.“ Sultán na to odpověděl: Nevěřím, že by nějaký z mých kněží na obhájení své víry chtěl vydat sám sebe nebo podstoupil nějaká muka.“ Všiml si totiž, jak jeden z jeho kněží, vážený a letitý muž, když to slyšel, vytratil se mu z očí. Svatý muž mu říká: „Slibuješ-li mi za sebe i za svůj lid, že začnete uctívat Krista, vyjdu-li z ohně bez úrazu, pojďte, a já sám vstoupím do ohně. Shořím-li, přičtete to mým hříchům, ochrání-li mne však Boží moc, uznejte Krista, Boží moc a

moudrost, za pravého Boha a Spasitele všech.“ Sultán odvětil, že se neodvažuje přistoupit na volbu, protože se obává vzbouření lidu. Ale dával mu mnoho vzácných darů, kterými Boží muž, lačný spásy duší a ne světských věcí, opovrhl jako blátem. Když sultán viděl, že svatý muž je tak dokonalým tupitelem světských věcí, byl uchvácen údivem a začal ho tím více ctít a být mu oddán. I když k víře Kristově nechtěl přistoupit, nebo snad se přestoupit neodvažoval, přesto vroucně prosil Kristova sluhu, aby dary přijal a rozdál chudým křesťanům nebo církevním obcím za jeho spásu. On však, protože se varoval přítěže peněz a v sultánově srdci neviděl kořen pravé zbožnosti, za nic nesvolil.

A tak působením Boží dobroty a zásluhou ctnosti svatého muže milostivě a podivuhodně se stalo, že Kristův přítel si vši silou přál smrt, a přece ji nenalezl, aby mu tak nebyla odepřena zásluha vytouženého mučednictví, a přece aby byl zachován. Ó věru blažený muž, jehož tělo, ač nebylo usmrceno tyranským mečem, není zbaveno podobnosti se zabitým Beránkem! Je opravdu a plně blažený, když jeho duše, mečem nepřítelů nezasažená, přece neztratila mučednickou palmu! (Sv. Bonaventura, *Legenda maior*, 9. kap.)

Prosby o modlitbu

Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“

Za politiky a za ty, kdo vládnou.

Za naše volby Rady MBS SFŘ na podzim 2010.

Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za misie a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.

Za Boží požehnání pro naše nové členy Zdeňka a Dášu Frundlovi a Jaroslava a Danu Šedivých - za Boží pomoc v cestě za Kristem ve šlépějích svatého Františka.

Za naší novicku Marii Mrázkovou, za Boží požehnání a milost.

Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za sestru Libušku Světlíkovou, která se zotavuje po úrazu nohy ve fakultní nemocnici (bývalá vojenská nemocnice – LDN 2).

Za požehnaný čas prázdnin a dovolených a ochranu dětí před zlem.

Nepotvrzená řehole (1221):

Laici ať se modlí: Věřím v Boha a 24 krát Otče náš se Sláva Otci za Jitřní, 5 krát za Chvály, za První Věřím v Boha a 7 krát Otče náš se Sláva Otci, po sedmi za Třetí, Šestou a Devátou, 12 krát za Nešpory, za Doplněk Věřím v Boha a 7 krát Otče náš se Sláva Otci, za zemřelé 7 krát Otče náš a Odpočinutí věčné, za chyby a nedbalost bratří 3 krát Otče náš každý den.

Ať se všichni bratři také postí od svátku Všem Svatých do Narození Páně a od Zjevení Páně, kdy se náš Pán Ježíš Kristus začal postit ,až do Velikonoc. V ostatní doby však jsou podle tohoto života povinni se postit jen v pátek.

SLAVÍME

NAROZENINY:

02. 07. s. Libuše Světlíková - Blahopřejeme k požehnanému životnímu jubileu 85 let!

02. 07. br. Karel Ženišek
09. 07. br. Václav Pták
12. 07. br. Oldřich Rosulek

17. 07. s. Anna Kroyová - Blahopřejeme k požehnanému životnímu jubileu 80 let!

23. 07. s. Věra Lodrová:
09. 08. br. Milan Kučera
21. 08. s. Jiřina Křížková

JMENINY:

04. 07. br. Prokop
10. 07. s. Libuše
18. 07. s. Consolata
26. 07. s. Anna
08. 08. br. Dominik
13. 08. s. Alena
24. 08. br. Bartoloměj
25. 08. br. Ludvík

PROFESE:

23. 07. s. Marie Kryslová

Přejeme hojnost Božího požehnání, pomoc a ochranu Blahoslavené Panny Marie, Královny Andělů a svatého Františka a Dominika!

Z liturgického kalendáře:

03. 07. Svátek sv. Tomáše, apoštola

04. 07. Sv. Prokopa, opata

05. 07. Svátek sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy

08. 07. Sv. Řehoře Grasiho, biskupa; sv. Hermíny, panny, a druhů, mučedníků z roku 1900 v Číně

09. 07. Sv. Mikuláše Picka, Antonína van Willehada a druhů, mučedníků 1. řádu z roku 1572 v Holandsku

10. 07. Sv. Veroniky Giuliani, panny 2. řádu

11. 07. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy

12. 07. Sv. Jana Jonese a Jana Walla, kněží a mučedníků 1. řádu popravených v roce 1598 a v roce 1679 v Anglii

14. 07. Sv. Františka Solana, kněze 1. řádu; Bl. Hroznaty; mučedníka, Bl. Angelíny z Marciana, řeholnice 3. řádu

15. 07. Svátek sv. Bonaventury, biskupa a Učitele Církve, člena 1. řádu

16. 07. Výročí kanonizace sv. Františka z Assisi (1228); památka Panny Marie Karmelské

21. 07. Sv. Vavřince z Brindisi, kněze 1. řádu a Učitele Církve

23. 07. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy

25. 07. Svátek svatého Jakuba, apoštola

26. 07. Sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie

02. 08. Slavnost Panny Marie Královny Andělů, nazývaný též Porciunkule

05. 08. Svátek posvěcení římské baziliky Panny Marie (Panny Marie Sněžné)

06. 08. Svátek Proměnění Páně

08. 08. Svátek sv. Dominika, kněze, zakladatele řádu OP

09. 08. Svátek sv. Terezie Ben. od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy

10. 08. Svátek sv. Vavřince

11. 08. Svátek sv. Kláry z Assisi, panny 2. řádu (členové SFŘ mají možnost získat plnomocné odpustky)

14. 08. Sv. Maxmiliána Maria Kolbe, kněze a mučedníka

15. 08. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

22. 08. Panny Marie Královny

24. 08. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola

25. 08. Svátek sv. Ludvíka IX., krále, patrona 3. řádu (členové SFŘ mají možnost získat plnomocné odpustky)

Aktuality-Aktuálně-Aktuality- Aktuality-Aktuálně-Aktuality Aktuality-

Naše setkání v roce 2010 (předběžně) 16. 9., 21. 10., 18. 11., 16. 12. 2010

Setkání pro menší skupinku přátel sv. Františka 9. 9. 2010 v 17:30 hodin

Ve dnech **2. až 6. července 2010** se na Cvilíně u Krnova uskuteční 14. Františkánské setkání mládeže. Tentokrát je tématem setkání "Svatost". Viz <http://minorite.cz>

Klatovská pouť k Panně Marii: Klatovy - druhé největší město Plzeňského kraje slaví letos 750. výročí založení českým králem Přemyslem Otakarem II.

Tradiční červencová pouť k Panně Marii Klatovské se bude letos konat o víkend 10.-11.7.2010 v arciděkanství kostele Narození Panny Marie v Klatovech. V sobotu 10. 7. 2010 bude od 15:00 hodin v arciděkanství kostele u Bílé věže slavná koncelebrovaná poutní Mše svatá spolu s průvodem městem s obrazem Panny Marie Klatovské.

Prázdniny u kapucínů aneb netradiční pobyt v klášteře **KDY A KDE?**

11. 7. – 17. 7. 2010 v Praze

NEBO

25. 7. – 31. 7. 2010 v Olomouci

informace viz <http://www.kapucini.cz>

17.-25.7.2010: Maxichýšky Provodov a Kovářov viz <http://www.frmol.signalny.cz>

Františkánské pouti v Hájků

10. 7. sobota: Mše sv. v 10:30 za kněze internované v Hájků
celebruje P. Jaroslav Ptáček O.Cr.

24. 7. sobota: Mše sv. v 10:30 z památky sv. Anny
celebruje P. Michal Pometlo OFM

1. 8. neděle: Mše sv. v 16:00 svátek Panny Marie Andělské – Porciunkula
celebrují bratři františkáni

14. 8. sobota: Mše sv. v 10:30 ze svátku Nanebevzetí Panny Marie
celebruje P. Michal Pometlo OFM

Exercicie na téma učednictví

Místo konání: Duchovní centrum sv. Františka z Pauly na Vranově u Brna

Termín: 9.8. – 14.8. 2010

Začátek: 9.8. v 18 hod. večerí

Ukončení: 14.8. obědem

S sebou: spacák, přezůvky, Bible, poznámkový blok

Cena: 850 Kč

Pořádají bratři Františkáni a Školské sestry sv. Františka

Svatý Hostýn 17.– 18. září 2010

Sobota 18.9.

V 8:30 hodin Přednáška o sv. Anežce České

P. Jiří Bonaventura Štivar, OFM.Cap., - v sále poutního domu

V 10:15 hodin POUTNÍ MŠE SVATÁ - v bazilice –

ihned po mši – do 12 hodin – v kapli – bude příležitost k soukromému uctění ostatku
svaté Anežky České

Čtení na prázdniny: ŽIVOT BRATRA GINEPRA

Jak usekl jednomu vepři nohu, jen aby ji dal jednomu nemocnému

Jeden z nejvybranějších učedníků a druhů svatého Františka, bratr Ginepro, byl mužem hluboké pokory, veliké horlivosti a lásky. Když o něm jednou svatý František mluvil s oněmi svatými druhy, řekl: „Ten by byl dobrým Menším bratrem, kdo by přemohl sebe a svět tak jako bratr Ginepro“. Jednou navštívil u Panny Marie Andělské, jako zanícený láskou Boží, jednoho nemocného bratra. S velikým soucitem se ho otázal: „Mohu ti prokázat nějakou službu?“ Nemocný odvětil: „Měl bych veliké potěšení, kdybys mi nějak mohl opatřit vepřovou nožičku.“ Bratr Ginepro řekl: „Nestarej se, dostanu ji bez meškání.“ I jde a vezme nůž, myslím, že kuchyňský, a v roznicení ducha jde do lesa, kde se pásli nějakí vepři. Vrhel se na jednoho, usekl mu nohu a utíká a nechá přitom toho vepře s nohou tak zmrzačenou. Vrátil se domů, upravil a uvařil tuto nohu a s velikou pečlivostí ji připravil. Pak přinesl onu nohu s velikou láskou nemocnému. Ten nemocný ji pojídá s velikánskou chutí, ne bez mnohého potěšení a veselí bratra Ginepra. S velkým rozjařením líčil nemocnému, aby ho rozveselil, jak provedl útok na onoho vepře. Zatím člověk, hlídající vepře, který viděl, jak tento bratr usekl nohu, oznámil s velikým rozhořčením po pořádku celý ten příběh svému pánu. Když se pán dozvěděl o tom, co se stalo, přikvačil do kláštera

bratři a nazval je pokrytci, loupežníky, podvodníky, darebáky a špatnými lidmi, protože usekli jeho vepři nohu. Na ten veliký povyk, který tento bratr dělal, přišel tam svatý František se svými bratry. Omlouval s velikou pokorou své bratry a neznalý toho, co se stalo, upokojoval ho a sliboval mu, že mu veškerou jeho škodu nahradí. Ale přesto ten není spokojen. S velikou zlostí, s nadávkami a hrozbami, rozhněván odchází od bratři a znova a znova opakuje, že zlomyslně usekli jeho vepři nohu. Žádné omluvy ani sliby nepřijal a odešel tak pohněvaný. Svatý František, zatímco ostatní bratři žasli, pln opatrnosti se zamyslel a řekl si ve svém srdci: Neudělal to snad v nevhodné horlivosti bratr Ginepro? I dal si tajně zavolat bratra Ginepra a otázal se ho: „Neusekl ty jsi v lese nějakému vepři nohu?“ Bratr Ginepro mu řekl ne jako člověk, který by se byl dopustil zločinu, ale jako člověk, kterému se zdá, že prokázal skutek veliké lásky. Řekl mu velmi vesele: „Můj sladký Otče, je to pravda, že jsem usekl řečenému vepři nohu, ale chceš-li, vyslechni, můj Otče, trpělivě proč. Šel jsem navštívit toho a toho nemocného bratra.“ Když mu pak všechno po pořádku vypravoval, dodal: „Říkám ti, když rozvažuji nad tím potěšením, že ten náš bratr po řečené noze okřál, kdybych byl stu vepřům usekl nožičky jako tomu jedinému, myslím si najisto, že by to Bůh rád viděl.“ Svatý František se spravedlivým rozhorlením a s velikým rozhořčením řekl: „Ó bratře Ginepro, proč jsi způsobil takové pohoršení? Ten člověk si nestěžuje bezdůvodně a je na nás tolik rozhněván; možná, že nyní chodí po městě a roznáší nás pro takový poklesek a má k tomu velikou příčinu. Poroučím ti proto skrze svatou poslušnost, abys běžel za ním. Až ho dohoníš, vrhni se roztažený na zem a vyznej svou vinu. Slib mu, že mu dáš takovou náhradu, aby neměl proč si na nás naříkat. Tohle byl příliš velký přečin.“ Bratr Ginepro se velice podivil výše řečeným slovům a druzí na něho s úžasem a údivem hleděli; jemu se zdálo, že tyto časné věci nejsou ničím, leč pokud jsou v lásce sdíleny s bližním. Odvětil: „Nepochybuji, můj Otče, že mu ihned zaplatím a že ho uklidním. A proč se vlastně rozčiluje, když ten vepř, kterému jsem usekl nohu, byl spíše Boží než jeho a bylo ho užito k takovému skutku lásky?“ Běží nebo kluše, až dohoní toho člověka. Byl rozhněván bezměrně a nezůstala v něm kapka trpělivosti. Ginepro mu vypravuje, jak a proč je řečenému vepři zmrzačena noha, a to s takovou horlivostí, plesáním a radostí, téměř jako člověk, který mu prokázal velikou službu, za kterou by měl být od něho hojně odměněn. Ten pln hněvu a přemožen vztekem řekl bratru Gineprovi mnoho hrubostí, nazýval ho bláznem a pošetilým zlodějem a nejhorším darebou. Bratr Ginepro nedbal tak hrubých slov, neboť si v přijímání urážek liboval; divil se však a myslel si, že mu ten člověk dobře neporozuměl, neboť se mu zdálo, že pro tu věc se sluší radovat, ne hněvat. Padl mu kolem krku, objal ho, políbil a řekl, že to bylo učiněno pouze z lásky. Vyzýval ho a prosil, aby také se zbytkem vepře učinil podobně. Dělal to s takovou láskou, prostotou a pokorou, že ten člověk šel do sebe, vrhl se s hojnými slzami na zem a uznal, že skutkem i slovem těm bratřím křivdil. I vzal toho vepře, zabil ho, uvařil a přinesl ho s velikou uctivostí a s velikým pláčem k Panně Marii Andělské. Dal ho s lítostí nad křivdami, které jim skutky a slovy způsobil, téměř svatým bratřím, aby ho snědli. Svatý František, uvažující nad prostotou a velkým uměním snášet protiventství a nad takovou trpělivostí řečeného svatého bratra Ginepra, řekl druhům a jiným okolostojícím: „Moji bratři, kéž by Bůh dal, abych takových Jalovců (Ginepro=Jalovec) měl veliký les!“ Ke chvále Ježíše Krista a chudického Františka. Amen.

Františkánské prameny, C. V. Pospíšil OFM, MCM Olomouc 1999

O jeho vroucí lásce a touze trpět

...V třináctém roce svého obrácení vypravil se do syrských končin a vydával se stále do četných nebezpečí, aby se dostal k babylonskému sultánu. Tehdy byla mezi křesťany a Saracény nesmiřitelná válka a tábory vojsk z té i oné strany byly rozloženy na poli blízko proti sobě, takže se nedalo bez smrtelného nebezpečí přejít ze strany na stranu. Sultán vydal ukrutný výnos, že každý, kdo přinese hlavu křesťana, dostane za odměnu zlatý byzantský peníz. Ale neochvějný Kristův rytíř František doufal, že co nevidět dojde již k naplnění své tužby. Proto si umínil přejít tam, nezděšen strachem ze smrti, ale puzen touhou. Posilnil se

v Pánu modlitbou a směle si zpíval prorocký verš: „I kdybych kráčel uprostřed smrti, nebudu se bát zlého, neboť Ty jsi se mnou!“ Vzal s sebou jako druha bratra Ilumináta, muže světla a moci a vydal se na cestu. Potkal dvě ovečky, rozveselil se a řekl druhovi: „Doufej, bratře, v Pána, neboť se na nás naplňuje výrok Evangelia: Hle posílám vás jako ovce mezi vlky!“ A když postoupili dále, šli proti nim saracénští zbrojnoši. Jako vlci se rychle ženou na ovce, tak se vrhli se zvířecí krutostí na Boží sluhu a jednali s nimi potupně. Zahrnovali je nadávkami, trýznili bitím a spoutali okovy. Nakonec je všelijak ztýrané a zkrušené přivedli řízením Boží Prozřetelnosti podle přání Božího muže k sultánovi. Když se ten kníže vyptával, kdo je poslal, proč přišli a jak se tam dostali, odpověděl Kristův sluha František s nebojácným srdcem, že byl poslán ne člověkem, ale od Nejvyššího Boha, aby ukázal jemu i jeho lidu cestu spásy a zvěstoval Evangelium pravdy. Kázal sultánovi o Trojjediném Bohu a Spasiteli všech Ježíši Kristu s tak pevnou myslí, mocí ducha a žárem, že bylo zřejmé, jak se na něm splnil výrok Evangelia: „Dám vám výmluvnost a moudrost, které nebudou moci odolat a odporovat všichni vaši protivníci.“ Neboť i sultán pozoroval na Božím muži žár ducha a moc, se zalíbením ho poslouchal a naléhavě zval, aby u něho i pobyl. Kristův sluha osvícen nebeským vnuknutím mu říká: „Chceš-li se obrátit i se svým lidem ke Kristu, z lásky k němu rád u vás pobudu. Ale zdráháš-li se zanechat pro Kristovu víru zákona Mohamedova, poruč rozdělat co největší oheň. Já do něj vstoupím s tvými kněžími, abys alespoň takto poznal, které víry jako jistější a světější je třeba právem se držet.“ Sultán na to odpověděl: „Nevěřím, že by nějaký z mých kněží na obhájení své víry chtěl vydat sám sebe nebo podstoupil nějaká muka.“ Všiml si totiž, jak jeden z jeho kněží, vážený a letitý muž, když to slyšel, vytratil se mu z očí.

Svatý muž mu říká: „Slibuješ-li mi za sebe i za svůj lid, že začnete uctívat Krista, vyjdu-li z ohně bez úrazu, pojďte, a já sám vstoupím do ohně. Shořím-li, přičtete to mým hříchům, ochrání-li mne však Boží moc, uznejte Krista, Boží moc a

bratří a nazval je pokrytci, loupežníky, podvodníky, darebáky a špatnými lidmi, protože usekli jeho vepří nohu. Na ten veliký povyk, který tento bratr dělal, přišel tam svatý František se svými bratry. Omlouval s velikou pokorou své bratry a neznalý toho, co se stalo, upokojoval ho a sliboval mu, že mu veškerou jeho škodu nahradí. Ale přesto ten není spokojen. S velikou zlostí, s nadávkami a hrozbami, rozhněván odchází od bratří a znova a znova opakuje, že zlomyslně usekli jeho vepří nohu. Žádné omluvy ani sliby nepřijal a odešel tak pohněvaný. Svatý František, zatímco ostatní bratři žasli, pln opatrnosti se zamyslel a řekl si ve svém srdci: Neudělal to snad v nevhodné horlivosti bratr Ginepro? I dal si tajně zavolat bratra Ginepra a otázal se ho: „Neusekl ty jsi v lese nějakému vepří nohu?“ Bratr Ginepro mu řekl ne jako člověk, který by se byl dopustil zločinu, ale jako člověk, kterému se zdá, že prokázal skutek veliké lásky. Řekl mu velmi vesele: „Můj sladký Otče, je to pravda, že jsem usekl řečenému vepří nohu, ale chceš-li, vyslechni, můj Otče, trpělivě proč. Šel jsem navštívit toho a toho nemocného bratra.“ Když mu pak všechno po pořádku vypravoval, dodal: „Říkám ti, když rozvažuji nad tím potěšením, že ten náš bratr po řečené noze okřál, kdybych byl stu vepřům usekl nožičky jako tomu jedinému, myslím si najisto, že by to Bůh rád viděl.“ Svatý František se spravedlivým rozhorlením a s velikým rozhořčením řekl: „Ó bratře Ginepro, proč jsi způsobil takové pohoršení? Ten člověk si nestěžuje bezdůvodně a je na nás tolik rozhněván; možná, že nyní chodí po městě a roznáší nás pro takový poklesek a má k tomu velikou příčinu. Poroučím ti proto skrze svatou poslušnost, abys běžel za ním. Až ho dohoníš, vrhni se roztažený na zem a vyznej svou vinu. Slib mu, že mu dáš takovou náhradu, aby neměl proč si na nás naříkat. Tohle byl příliš velký přečin.“ Bratr Ginepro se velice podivil výše řečeným slovům a druzí na něho s úžasem a údivem hleděli; jemu se zdálo, že tyto časné věci nejsou ničím, leč pokud jsou v lásce sdíleny s bližním. Odvětil: „Nepochybuji, můj Otče, že mu ihned zaplatím a že ho uklidním. A proč se vlastně rozčiluje, když ten vepř, kterému jsem usekl nohu, byl spíše Boží než jeho a bylo ho užito k takovému skutku lásky?“ Běží nebo kluše, až dohoní toho člověka. Byl rozhněván bezměrně a nezůstala v něm kapka trpělivosti. Ginepro mu vypravuje, jak a proč je řečenému vepří zmrzačena noha, a to s takovou horlivostí, plesáním a radostí, téměř jako člověk, který mu prokázal velikou službu, za kterou by měl být od něho hojně odměněn. Ten pln hněvu a přemožen vztekem řekl bratru Gineprovi mnoho hrubostí, nazýval ho bláznem a pošetilým zlodějem a nejhorším darebou. Bratr Ginepro nedbal tak hrubých slov, neboť si v přijímání urážek liboval; divil se však a myslel si, že mu ten člověk dobře neporozuměl, neboť se mu zdálo, že pro tu věc se sluší radovat, ne hněvat. Padl mu kolem krku, objal ho, políbil a řekl, že to bylo učiněno pouze z lásky. Vyzýval ho a prosil, aby také se zbytkem vepře učinil podobně. Dělal to s takovou láskou, prostotou a pokorou, že ten člověk šel do sebe, vrhl se s hojnými slzami na zem a uznal, že skutkem i slovem těm bratřím křivdil. I vzal toho vepře, zabil ho, uvařil a přinesl ho s velikou uctivostí a s velikým pláčem k Panně Marii Andělské. Dal ho s lítostí nad křivdami, které jim skutky a slovy způsobil, těmto svatým bratřím, aby ho snědli. Svatý František, uvažující nad prostotou a velkým uměním snášet protivensství a nad takovou trpělivostí řečeného svatého bratra Ginepra, řekl druhům a jiným okolostojícím: „Moji bratři, kéž by Bůh dal, abych takových Jalovců (Ginepro=Jalovec) měl veliký les!“ Ke chvále Ježíše Krista a chudického Františka. Amen.

Františkánské prameny, C. V. Pospíšil OFM, MCM Olomouc 1999

Františkánské pouti v Hájků

10. 7. sobota: Mše sv. v 10:30 za kněze internované v Hájků
celebruje P. Jaroslav Ptáček O.Cr.

24. 7. sobota: Mše sv. v 10:30 z památky sv. Anny
celebruje P. Michal Pometlo OFM

1. 8. neděle: Mše sv. v 16:00 svátek Panny Marie Andělské – Porciunkula
celebrují bratři františkáni

14. 8. sobota: Mše sv. v 10:30 ze svátku Nanebevzetí Panny Marie
celebruje P. Michal Pometlo OFM

Exercicie na téma učednictví

Místo konání: Duchovní centrum sv. Františka z Pauly na Vranově u Brna

Termín: 9.8. – 14.8. 2010

Začátek: 9.8. v 18 hod. večer

Ukončení: 14.8. obědem

S sebou: spacák, přezůvky, Bible, poznámkový blok

Cena: 850 Kč

Pořádají bratři Františkáni a Školské sestry sv. Františka

Svatý Hostýn 17.– 18. září 2010

Sobota 18.9.

V 8:30 hodin Přednáška o sv. Anežce České

P. Jiří Bonaventura Štivar OFM Cap., - v sále poutního domu

V 10:15 hodin POUTNÍ MŠE SVATÁ v bazilice

ihned po mši (do 12 hodin) v kapli bude příležitost k soukromému uctění ostatku svaté Anežky České

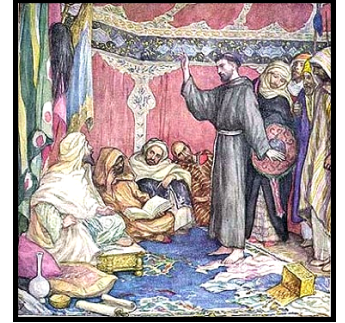
Čtení na prázdniny: ŽIVOT BRATRA GINEPRA

Jak usekl jednomu vepři nohu, jen aby ji dal jednomu nemocnému

Jeden z nejvybranějších učedníků a druhů svatého Františka, bratr Ginepro, byl mužem hluboké pokory, veliké horlivosti a lásky. Když o něm svatý František mluvil s oněmi svatými druhy, řekl: „Ten by byl dobrým Menším bratrem, kdo by přemohl sebe a svět tak jako bratr Ginepro“. Jednou navštívil u Panny Marie Andělské, jako zanícený láskou Boží, jednoho nemocného bratra. S velikým soucitem se ho otázal: „Mohu ti prokázat nějakou službu?“ Nemocný odvětil: „Měl bych veliké potěšení, kdybys mi nějak mohl opatřit vepřovou nožičku.“ Bratr Ginepro řekl: „Nestarej se, dostanu ji bez meškání.“ I jde a vezme nůž, myslím, že kuchyňský, a v roznicení ducha jde do lesa, kde se pásli nějaký vepři. Vrhel se na jednoho, usekl mu nohu a utíká a nechá přitom toho vepře s nohou tak zmrzačenou. Vrátil se domů, upravil a uvařil tuto nohu a s velikou pečlivostí ji připravil. Pak přinesl onu nohu s velikou láskou nemocnému. Ten nemocný ji pojídá s velikánskou chutí, ne bez mnohého potěšení a veselí bratra Ginepra. S velkým rozjařením líčil nemocnému, aby ho rozveselil, jak provedl útok na onoho vepře. Zatím člověk, hlídající vepře, který viděl, jak tento bratr usekl nohu, oznámil s velikým rozhořčením po pořádku celý ten příběh svému pánu. Když se pán dozvěděl o tom, co se stalo, přikvačil do kláštera

moudrost, za pravého Boha a Spasitele všech.“ Sultán odvětil, že se neodvažuje přistoupit na volbu, protože se obává vzbouření lidu. Ale dával mu mnoho vzácných darů, kterými Boží muž, lačný spásy duší a ne světských věcí, opovrhl jako blátem. Když sultán viděl, že svatý muž je tak dokonalým tupitelem světských věcí, byl uchvácen údivem a začal ho tím více ctít a být mu oddán. I když k víře Kristově nechtěl přistoupit, nebo snad se přestoupit neodvažoval, přesto vroucně prosil Kristova sluhu, aby dary přijal a rozdal chudým křesťanům nebo církevním obcím za jeho spásu. On však, protože se varoval přítěže peněz a v sultánově srdci neviděl kořen pravé zbožnosti, za nic nesvolil.

A tak působením Boží dobroty a zásluhou ctnosti svatého muže milostivě a podivuhodně se stalo, že Kristův přítel si vši silou přál smrt, a přece ji nenalezl, aby mu tak nebyla odepřena zásluha vytouženého mučednictví, a přece aby byl zachován. Ó věru blažený muž, jehož tělo, ač nebylo usmrceno tyranským mečem, není zbaveno podobnosti se zabitým Beránkem! Je opravdu a plně blažený, když jeho duše, mečem nepřítel nezasažená, přece neztratila mučednickou palmu! (Sv. Bonaventura, *Legenda maior*, 9. kap.)

Prosby o modlitbu

Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“

Za politiky a za ty, kdo vládnou.

Za naše volby Rady MBS SFR na podzim 2010.

Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za misie a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.

Za Boží požehnání pro naše nové členy Zdeňka a Dášu Frundlovi a Jaroslava a Danu Šedivých - za Boží pomoc v cestě za Kristem ve šlépějích svatého Františka.

Za naší novickou Marii Mrázkovou, za Boží požehnání a milost.

Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za sestru Libušku Světlíkovou, která se zotavuje po úrazu nohy ve fakultní nemocnici (bývalá vojenská nemocnice – LDN 2).

Za požehnaný čas prázdnin a dovolených a ochranu dětí před zlem.

Nepotvrzená řehole (1221):

Laici ať se modlí: Věřím v Boha a 24 krát Otče náš se Sláva Otci za Jitřní, 5 krát za Chvály, za První Věřím v Boha a 7 krát Otče náš se Sláva Otci, po sedmi za Třetí, Šestou a Devátou, 12 krát za Nešpory, za Doplněk Věřím v Boha a 7 krát Otče náš se Sláva Otci, za zemřelé 7 krát Otče náš a Odpočinutí věčné, za chyby a nedbalost bratří 3 krát Otče náš každý den.

Ať se všichni bratři také postí od svátku Věch Svatých do Narození Páně a od Zjevení Páně, kdy se náš Pán Ježíš Kristus začal postit, až do Velikonoc. V ostatní doby však jsou podle tohoto života povinni se postit jen v pátek.